

ДНІПРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Провадження № 33/803/1338/19

Справа № 932/13773/19

Суддя у 1-й інстанції - Карягіна Н. О.

Суддя у 2-й інстанції - Мудрецький Р. В.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 грудня 2019 року

м. Дніпро

Суддя Дніпровського апеляційного суду Мудрецький Р.В., за участю особи, яка притягується до відповідальності, - ОСОБА_1, його захисника - адвоката Хомяка О.П., розглянувши апеляційну скаргу ОСОБА_1 на постанову Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 22 жовтня 2019 року, якою

ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, громадянина України, не працюючого, який проживає за адресою: АДРЕСА_1,

визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#), -

ВСТАНОВИВ:

Постановою Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 22 жовтня 2019 року ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#), та накладено на нього адміністративне стягнення у вигляді штрафу на користь держави в розмірі 10 200 грн., з позбавленням права керування транспортними засобами строком на 1 рік. Стягнуто судовий збір у розмірі 384 грн. 20 коп.

Згідно з оскаржуваною постановою, 01 серпня 2019 року о 00-35 год. водій ОСОБА_1, у порушення п. 2.9-а [ПДР](#) України, знаходячись на вул. Казакевича у м. Дніпро, керував автомобілем «Опель Астра» д/н НОМЕР_1 у стані наркотичного сп'яніння, що було встановлено у КП «ДНД» ДОР висновок № 2772, чим скоїв адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#).

В апеляційній скарзі ОСОБА_1 просить постанову скасувати та закрити провадження у справі, за відсутністю в його діях складу та події адміністративного правопорушення.

Обґрунтовуючи заявлені вимоги, апелянт посилається на необґрунтованість судового рішення, невідповідність висновків суду фактичним обставинам справи та істотне порушення вимог процесуального закону.

Так, ОСОБА_1 вказує на відсутність доказів законності підстав для його зупинки, а також й доказів на підтвердження керування ним транспортним засобом. Поряд із цим, апелянт вважає, що матеріалами справи не підтверджується й наявність ознак наркотичного сп'яніння, а ці обставини є лише власним сприйняттям дійсності працівниками поліції. При цьому, висновок

медичного закладу ОСОБА_1 вважає недопустимим доказом, оскільки він складений юридичною особою, яка на час його заповнення є ліквідованою. Окрім цього, апелянт вказує на порушення порядку складання протоколу, зокрема оформлення його в УПП та без виклику особи, яка притягується до адміністративної відповідальності. Серед іншого, ОСОБА_1 звертає увагу суду на те, що не відсторонявся від керування транспортним засобом, що вказує на відсутність ознак сп'яніння в останнього та незаконність дій працівників поліції.

Заслухавши ОСОБА_1 та його захисника - адвоката Хомяк О.П., які апеляційну скаргу підтримали, перевіrivши матеріали справи про адміністративне правопорушення, а також зазначені в апеляційній скарзі доводи, суд апеляційної інстанції приходить до таких висновків.

Відповідно до вимог ст. ст. [245](#), [251](#), [252](#), [280 КУпАП](#) суд зобов'язаний повно, всебічно та об'єктивно з'ясувати всі обставини справи, встановити чи було вчинено адміністративне правопорушення та чи винна особа у його вчиненні, дослідити наявні у справі докази, дати їм належну правову оцінку і в залежності від встановленого, прийняти мотивоване законне рішення.

Ці вимоги судом першої інстанції виконані не були.

Так, [статтею 130 КУпАП](#) передбачено адміністративну відповідальність за керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передачу керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Згідно зі [ст. 266 КУпАП](#), особи, огляд водія (судноводія) на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським у присутності двох свідків. У разі незгоди водія (судноводія) на проведення огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, поліцейським з використанням спеціальних технічних засобів або в разі незгоди з його результатами огляд проводиться в закладах охорони здоров'я.

Відповідно до п. 2.9 а [ПДР](#) України, водієві забороняється керувати транспортним засобом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

З огляду на викладені вимоги закону, в разі отримання відомостей про перебування особи у стані сп'яніння, у протоколі про адміністративне правопорушення обов'язковому зазначенню, окрім п. 2.9 [ПДР](#) України, підлягають також й обставини вчинення адміністративного правопорушення.

Судом апеляційної інстанції встановлено, що протокол про адміністративне правопорушення містить суперечливі дані, які судом першої інстанції були залишені поза увагою.

Так, в протоколі серії ОБ № 158534 від 28 серпня 2019 року зазначено, що ОСОБА_1 керував транспортним засобом у стані наркотичного сп'яніння.

Проте, згідно відомостей, наданих на запит суду КП "Обласний медичний психіатричний центр з лікування залежностей зі стаціонаром" ДОР", а також відповідно до висновку щодо результатів медичного огляду, що міститься у матеріалах справи, сп'яніння останнього було зумовлено вживанням фенілалкінамінів, які згідно Переліку, затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2000 року № 770](#), не відносяться до наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів. Сам же протокол про адміністративне правопорушення,

складений щодо ОСОБА_1 не містить даних, під впливом яких саме наркотичних засобів він керував транспортним засобом. Не містить зазначений протокол і даних про керування ОСОБА_1 транспортним засобом під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, тобто останньому не інкриміновано. Крім того, в матеріалах провадження відсутні дані й про те, що водія ОСОБА_1 відсторонено від керування транспортних засобом.

На переконання суду апеляційної інстанції, при ухваленні рішення суд першої інстанції не надав належної оцінки вказаним обставинам та необґрунтовано дійшов висновку про наявність вини ОСОБА_1 у керуванні транспортним засобом у стані наркотичного сп'яніння.

Суд апеляційної інстанції вважає, що порушення, допущені поліцейським при складанні протоколу, є істотними та з огляду на те, що суд уповноважений розглянути справу лише в межах протоколу про адміністративне правопорушення, приходять до висновку, що за їх наявності притягнути ОСОБА_1 до відповідальності неможливо, оскільки це істотно порушуватиме його права.

Відомості, викладені в протоколі про адміністративне правопорушення в частині встановлення вини ОСОБА_1 не підтверджені в повній мірі належними і допустимими доказами, що виключає адміністративну відповідальність за вказаною правовою кваліфікацією, оскільки відповідно до ч. 3 [ст. 62 Конституції України](#) усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Отже, апеляційною інстанцією встановлено, що справу суд першої інстанції розглянув з порушенням вимог ст.ст. [279](#), [280 КУпАП](#). Докази, наявні у справі, у відповідності з вимогами [ст. 252 КУпАП](#) перевірені не були, внаслідок чого суд першої інстанції дійшов до необґрунтованого висновку, про доведеність провини ОСОБА_1 у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#),

За таких обставин, суд апеляційної інстанції вважає, що апеляційну скаргу ОСОБА_1 необхідно задовольнити, а постанову суду першої інстанції скасувати із закриттям провадження у справі у зв'язку з відсутністю в діях останнього складу адміністративного правопорушення.

На підставі викладеного та керуючись [ст. 294 КУпАП](#), -

П О С Т А Н О В И В:

Апеляційну скаргу ОСОБА_1 задовольнити.

Постанову Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 22 жовтня 2019 року, якою ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#), скасувати, а провадження в справі закрити на підставі [ст. 247 КУпАП](#), за відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#).

Постанова набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною та оскарженню не підлягає

Суддя Дніпровського

апеляційного суду Р.В. Мудрецький